

Derlemelerden

Notlar

» (Menfi Milliyetçilik Terör Bölücülük ve Çaresi, İttihad Yayıncılık, İstanbul, Ağustos 1992) «

•«Beşer tarihinde görülen pek çok hadiselerin mühim bir kısmının temelinde ırkçılık taassubu ve tarafgirliği bulunduğundan bu menfi ırkçılığın sebep olduğu çok zararlı mücadele ve zulümlerin önlenmesi için gerekli tedbirlerin alınması lazımdır.» (Menfi Milliyetçilik Terör Bölücülük ve Çaresi, s. 2)

•«Bediüzzaman Hazretleri, muhtelif zamanlarda aynı mevzuda ikazlarına devam etmiştir. Nitekim yine 1945 se nelerinde devlet ricaline yazdığı "Bir Hasbihal" namındaki yazısında, elli sene sonra (yani 1990'dan sonra) ortaya çıkacak menfi mücadelelere sarahatla dikkat çekmiştir. Kendisinin yaşaması imkânı olmayan zamanda gelecek fitne için bu derece endişe ve hassasiyet gösteren Bediüzzaman Hazretleri'nin ne derece yüksek bir ihlâs ile. şahsi hissiyatını karıştırmadan yalnız milletin selâmetini düşündüğü; onu, dünyevî maksat peşinde koştuğu şeklinde itham edenlerin, ne derece garazkârlık yaptıkları bugün daha çok âşikâre görünüyor.» (Menfi Milliyetçilik Terör Bölücülük ve Çaresi, s. 18)

•«İslâm dünyasında mukaddes İslâm milliyeti esastır ve esas olmalıdır. Bu kudsi milliyetin şuurunu kazananlar arasında manevî, kalbî uhuvvet rabıtası ve sila-i rahm ve hamiyet, küllî ve ebedîdir.» (Menfi Milliyetçilik Terör Bölücülük ve Çaresi, s. 23)

∞ (Asrın Müceddidi, İttihad Yayıncılık,
İstanbul, Eylül 1993) ∞

•«Müceddidlik ve mehdilik mevzuunda neşredilmiş bazı kitaplarda, mehdiyete ait müteşabih hadisler, zâhir mânalarıyla ele alınıp Mehdi'nin siyasi bir dinî lider olacağı fikri nazara veriliyor. Halbuki istikbaliyat ve âhîrzaman alâmetleri hakkında gelen ehadîs-i şerîfenin ekserisi müteşabihat nevinden olduğundan hakiki mânalarını herkes bilemeyeceği gibi, onların tercemelerinden anlaşılan zâhir mâna dahi hakikî maksadı ifade etmez.» (Asrın Müceddidi, s. 7)

•«Mehdiyet mes'elesine siyaset nazariyla ve geniş dairenin hâkimiyeti cihetiyle bakılması, hakikî mehdîyetin bilinmesine perde olur.» (Asrın Müceddidi, s. 9)

•«Müteşabih hadisler te'vil isterler ve böyle müteşabih ehadisin te'villerini Kur'ân'ın feyziyle Risale-i Nur göstermiş ve Mehdiyete ait rivayetlerin murad mânalarını da beyan etmiştir. Mehdi hakkında gelen müteşabih rivayetlerin tercüme mânalarıyla Mehdi'nin evsafı hakkında hükümler vermenin, belâgat ve müteşabihat kaidelerine ve imtihan sirrinin hikmetlerine uygun olmadığına izahı için, Yeni Ansiklopedi "Tevîl" maddesine bakınız.» (Asrın Müceddidi, s. 17)

•«Hadîslerde geleceği müjdelenen Mehdi, hususî bir tarzda Allah'ın hidayetine mazhar ve bu cihetle de dinî vazifesinde hatalardan korunmuş olan bir şahsiyettir. Bu zâtın mazhar olduğu Mehdiyetin aslı ve hakikatı ise, hidayet ve hakaik-ı Kur'âniyedir. Bu mazhariyeti cihetiyle kendisi ve eserleri Mehdiyeti hâmil ve bu vasıfla mevsuf olur. Âhîrzamandaki büyük fitneden ve o fitnenin sebep olduğu kalın gafletten pek çok uyandırıp imanlarını tecdid eden bu zata, Mehdi-yi Resul, Mehdi-yi lif Muntazar da denir.

Geçmiş asırlarda gelmiş ve zamanlarının şartlarına göre tecdid-i din vazifesini görmüş olan bu zevata, daha çok müceddid denir. Bu zâtların seyidliklerinin mahiyeti, Yeni Ansiklopedi'nin "Seyyid" maddesinde bir derece gösterilmiştir.» (Asrın Müceddidi, s. 17)

•«Müceddidlik vazifesi şöyle özetlenebilir. Mürûr-u zamanla ilk hayatiyetini kaybeden ümmet-i İslâmiyenin dinî hissiyatını ihya ve bazı yanlış anlayışların karışmasıyla tashihi gereken İslâmî fikriyatı asliyetine irca' ve ortaya atılan bâtil ve küfrî fikirleri ibtal, iman ve Kur'ân hakikatlarını cemiyetin anlayış seviyesine uygun izah ve isbat yoluyla yapılan tebliğ ve irşaddır.» (Asrın Müceddidi, s 17)

•«Mehdiyet ve Müceddidiyet tabirleri mezkûr mânâdaki faaliyeti ifade etmekle beraber, Mehdî mânası, siyasi bir hâkimiyeti de tazammun ettiğinden geçmiş asırlardan beri Mehdi siyasî hâkimiyet ve kuvvete sahip olacak büyük bir dinî şahsiyet olarak anlaşılmış ve en ehemmiyetli vazifesi olan imanda tecdid yani müceddidlik vasfı fazla nazara verilmemiştir.» (Asrın Müceddidi, s. 18)

•«Hidayet kelimesinden alınan "Mehdi" kelimesinden de anlaşıldığı gibi, hidayete ermiş olan ve dolayısıyla de hidayete erdirmeye vesile olmak, yani tahkikî imanı kazandırmak, Mehdi için en birinci vazifedir. Mehdiyetin geniş dairedeki siyasî vazifesini İttihâd-ı İslâm'a istinaden icra edebileceğini, Bediüzzaman Hazretleri beyan eder.» (Asrın Müceddidi, s. 18)

•«Bediüzzaman Hazretleri en büyük ve en birinci vazifeyi, yani siyasetlerin üstünde manevî iman hizmetini nazara verir. Risale-i Nur'un has şakirdleri de bu vazifeyi ve düsturlarını esas alırlar ve kıyamete kadar değıştirmezler.

(Bak: Hizmet Rehberi sh: 5 p.1, 6 p.1, 9 p.1)» (Asrın Müceddidi, s. 18)

•«Tecdid hareketi cemiyette fikrî ve amelî sahada zuhur eder; yaygınlaşan bid'atların izalesine, sünnet ve şeâirin ihyasına çok ehemmiyet verir. Fikren olduğu kadar fiilen de bid'atlardan kaçır ve sünneti yaşayarak ihya etmeye çalışır ve takvayi esas alır. Bu husus müceddidiyetin ehemmiyetli bir vasfını teşkil eder.» (Asrın Müceddidi, s. 18)

•«Dinî bir şahsiyetin mehdilik ve müceddidlik makamına sahip olduğunun bilinmesi için o zâtın yüksek ilim ve kemalât sahibi olması gerektiği gibi, aynı zamanda asrında zuhur eden muannidane ve nifakkârane şer cereyanının manevi tahribatına karşı tam bir fedakârlık ve cesaretle tamire çalışması ve hattâ idam tehlikelerine rağmen hakikatı ve nifak cereyanının mahiyetini izhar etmesi de lâzımdır. Böylece bu zâtın vazifedar bir şahsiyet olduğu anlaşılır. Evet Deccal varsa, Mehdi de olacaktır. Rivayetlerde Mehdi, yeryüzü cevr ü zulüm ile dolu olduğu, ihtilafların, içtimai sarsıntıların (ihtilallerin) şiddetlendiği zamanda zuhur edeceği kaydedilir. (Ramuzu'l-Ehadis, s. 7, 346)» (Asrın Müceddidi, s. 18-19)

•«Müceddidlik, bir fesad ve fitne devresinde zuhur eder. Normal bir İslâmî cemiyetin içinde pek çok mürşidler ve yüksek ilim ve kemalât sahibi zâtlar gelmişler. Fakat ciddi bir fitne ile karşılaşmayanları, müceddidlik vasfı yerine mürşid-i azam veya kutb-u azam gibi sıfatlarla tavsif edilmişlerdir. Âhırzamanın en son ve en büyük Süfyanî fitnesine karşı en büyük müceddid ve O'nun cereyanı, ıslah ve irşad vazifesiyle muvazzaftır.» (Asrın Müceddidi, s. 19)

•«Nâssen bir sarahat olmadığından asrın müceddidini kabul etmekte itikadî bir mecburiyet getirmez.

Ancak asrın müceddidini ve müstakîm cemaatini bilmeyen kimse, mevcut fitneleri, bid'aları ve dalâletleri sezip görmek ve onlardan içtinab etmek ve taklidi olan imanını muhafaza

etmekte çok müşkilatla karşılaşır, tehlikeli bir cehalette ve gaflette kalır. Binaenaleyh asrın müceddidini tanımak ve onun dairesi dışında kalmamak gerektir.» (Asrın Müceddidi, s. 21)

•«Ebu Davud'un naklettiği bir hadis meali şöyledir:

"(Her asırda) ümmetimden bir topluluk, kendilerine düşmanlık edenlere karşı üstünlük sağlayarak, hak uğrunda savaşmaya devam edeceklerdir. Nihayet onların en sonuncusu (olan topluluk) da Mesih Deccal'ı öldürecektir."

Hadîsin sonunda beyan olunan, o taifenin sonuncusu hakkında şu izah verilmiştir: "Metinde kendilerinden (en sonuncu topluluk) diye bahsedilen ve Mesih Deccal'ı öldürecekleri ifade buyurulan topluluktan maksad. Hz.Mehdi ile İsa Aleyhisselâm ve onların tâbileridir." (Sünen-i Ebû Dâvud Tercümesi, Şamil Yayınları, 2484. Hadîs Meâli'nden)» (Asrın Müceddidi, s. 26)

•«Bazı çevreler ve bir kısım avam-ı mü'minin Mehdi'nin siyasî hakimiyete sahib bir lider olduğunu tasavvur ederler. Hakikat nazarında ise asıl Mehdi, hakâik-i imaniyeyi vehbî ilmi ile keşf ü izhar ve neşretmekle asrın küfür ve dalâleti karşısında imanı kurtarmak hareketinin müessis ve mümessilidir ve onun hizmet cemaati vardır. Asıl vazifesi imanda tecdiddir.» (Asrın Müceddidi, s. 28)

•«Geniş daire olan içtimaî ve siyasî sahada Mehdiyetin ikinci ve üçüncü vazifesi ise, mezkûr birinci vazifeye nisbeten ikinci, üçüncü derecede olup İttihâd-ı İslâm'ın kuvvetine dayanarak ve Mehdiyet'e bağlı olarak onun düstûrlarını tatbik edecek zât, Âlem-i İslâm vüs'atinde hilâfetin icraatını temsil eder.» (Asrın Müceddidi, s. 30)

•«"Herhalde o vazifeyi ondan evvel bir taife bir cihette görecek. O zât, o taifenin uzun tedkikatı ile yazdıkları eseri kendine hazır bir program yapacak, onun ile o birinci vazifeyi tam yapmış olacak. Bu vazifenin istinad ettiği kuvvet ve

manevi ordusu, yalnız ihlâs ve sadakat ve tesanüd sıfatlarına tam sahib olan bir kısım şakirdlerdir. Ne kadar da az da olsalar, manen bir ordu kadar kuvvetli ve kıymetli sayılırlar." (Emirağ Lâhikası 1, s. 266)

[Bu beyanda açıkça görülüyor ki, birinci vazifenin keyfiyet hususiyetlerine sahib cemaat-i kalîlesi, geniş dairedeki hakimiyet devresinde de dar dairedeki aynı vazifelerine devam edeceklerdir. (Hazırlayanlar)]» (Asrın Müceddidi, s. 31)

•«Kemalât-ı şahsiyeye mâni olan asrımızdaki fitne sebebiyle ve sırr-ı ihlâsı muhafaza için Risale-i Nur mesleğinde, şahsî kemalâtla irşada merci olup mürşidlik yapmak tarzı yerine takva, hizmetkârlık, sadakat ve sebat gibi keyfiyet hususiyetleri esas alınmıştır.» (Asrın Müceddidi, s. 61)

•«Sahîh rivayetlerle bildirilen âhirzaman fitnessine karşı ıslah ve irşad ile vazifedâr olan Mehdi'yi tanımak ve ittiba etmekte ahkâm-ı şer'iyyece mecburiyet yoksa da, ferdin o fitneden selâmette kalması için mânen ve diyaneten lüzum vardır.» (Asrın Müceddidi, s. 69)

•«Mehdi ve Deccal, feraset-i imaniye ile bilinir. Yani hakikî mânâda bu şahısları tanımak için, Mehdi irşadatından istifade ve tebaiyet etmek gerekiyor. Aksi halde deccaliyet cereyanının te'siriyle gaflete düşmek tehlikesi olacağından, Mehdiyet cereyanının te'sirinde olmak diyaneten lâzımdır. "Asrın imamını ve cemaatını tanımayan, cahiliye ölümü ile ölür." diye rivayetle verilen haber, bu mânâda ikazdır. (Bak: 2. baskı Yeni Ansiklopedi'de 2447, 2685. p.ta 2, 3, 4. bendler)» (Asrın Müceddidi, s. 69)

•«Bu asrın hakikî son mürşidi Risale-i Nur'dur. Şahıslar, Risale-i Nur'dan ders yapmak, ona bağlanmaya ve okumaya teşvik etmek, muhtaçlara tebliğ ve neşretmek gibi vazifelerle Nur'a, yani hakâik-i Kur'âniyeye hizmetkârlık yaparlar.» (Asrın Müceddidi, s. 80)

» (Risale-i Nur Tarikat Hakkında Ne Diyor?,
İttihad Yayıncılık, İstanbul, Ocak 1996) «

•«Esasen, Risale-i Nur'la alakalı mes'elelerin isabetli bir şekilde nazara verilebilmesi için, o mes'eleyi insaf nazarıyla ve garazsız olarak Risale-i Nur Külliyyatı'ndan tahkik ve tesbit etmek ve bizzat kitablardan naklederek göstermek şart ve zarurîdir.» (Risale-i Nur Tarikat Hakkında Ne Diyor?, s. 5)

•«Acz, fakr gibi insanın fitrî hususiyetleri, Allah'ın marifetini kazanmak ve O'na şuurlu iltica etmek olan en üstün vazife-i insaniyeye en müessir vesile olduğundan risalelerde ehemmiyetle ve çok tekrarlı nazara verilmiş, ubudiyet ve mahbubiyet makamına çıkararak bir tekâmül mesleği vasfını almıştır.» (Risale-i Nur Tarikat Hakkında Ne Diyor?, s. 20)

•«Müstakîm bir dinî cemaata katılıp dünya ve âhirette yalnızlıktan kurtulmak ve cemaata istinaden istikametli yaşamak.. Evet din, müstakîm cemaatleri lüzumlu görür.» (Risale-i Nur Tarikat Hakkında Ne Diyor?, s. 23)

•«Risale-i Nur cadde-i kübrâdır. Her sınıfın ilmî ve manevî ihtiyaçlarını câmi'dir. Yalnız kalbî yoldan giden tarikat değildir.» (Risale-i Nur Tarikat Hakkında Ne Diyor?, s. 32)

•«"Tarikat zamanı değil" veya "Risale-i Nur tarikat değil" gibi ifadelerle tarikatlar tenkid edilmiş olmuyor. Belki Risale-i Nur'un asıl mesleği nazara veriliyor. Bilhassa bu husûs iltibas edilmemelidir. Zira Risale-i Nur'da uhuvvet-i İslâmiye esastır.» (Risale-i Nur Tarikat Hakkında Ne Diyor?, s. 43)

•«Tekâmül yolu olan velâyet yollarının en güzeli velâyet-i kübrâdır.» (Risale-i Nur Tarikat Hakkında Ne Diyor?, s. 47)

•«Bediüzzaman Hazretleri aklı tâlim, kalbi tenvîr, nefsi terbiye eden Kur'ân'ın cadde-i kübrâsında gittiği için Nur mesleğinde ilim ve maneviyat, yani kelâm ulemâsının ilmi ile tarîkat mutasavvıflarının tasavvuf ve mârifeti Kur'ân mesleğinden alınan şekliyle vardır. Evet Bediüzzaman Hazretleri her iki sahada inâyet-i Hakla teceddüd yaparak Kur'ân mesleğini en berrak şekliyle ortaya koyup tecdid yapmıştır.» (Risale-i Nur Tarikat Hakkında Ne Diyor?, s. 64)

•«Risale-i Nur ve Nurculuk mesleği, cadde-i kübrâ ve velâyet-i kübrâ denen meslektir. Yani Kur'ân'ın tâlim ve terbiyesiyle aklı vazifelendirir ve kâinat kitabını okutur ve kalbi maneviyatta inkişaf ettirir ve nefsi de yaradılış gayesinde istihdam eder. Bu meslek, başka dar sahalara inhisar ettirilemez.» (Risale-i Nur Tarikat Hakkında Ne Diyor?, s. 71)

∞ (Risale-i Nur Cevap Veriyor - 2 Mûsâmaha'da Ölçü Hoşgörü Meselesi, İttihad Yayıncılık, İstanbul, Mayıs 1996) ∞

•«"Tolerans" veya "hoşgörü" diye de ifade edilen ve dinimizde güzel ahlâktan olan mûsâmahayı; "dinî esaslardan taviz verip fedakârlık etme" şeklinde anlamak doğru değildir. Zira hukukullahtan, hukuk-u umumiyyeden taviz vermeye ve mûsamaha göstermeye kimsenin salahiyeti yoktur.» (Risale-i Nur Cevap Veriyor - 2 Mûsâmaha'da Ölçü Hoşgörü Meselesi, s. 7)

•«Bir din adamının bid'alar içinde bulunması şöyle dursun, başkasının kendisi hakkında sû'-i zanda bulunmasına sebebiyet verecek hallerden şiddetle kaçınması icab eder.» (Risale-i Nur Cevap Veriyor - 2 Mûsâmaha'da Ölçü Hoşgörü Meselesi, s. 9)

•«Hukuk-u âmmeye ve ahkâm-ı diniyeye taalluk eden suç veya haklarda mûsamaha ve af olamaz.» (Risale-i Nur Cevap Veriyor - 2 Mûsâmaha'da Ölçü Hoşgörü Meselesi, s. 10)

«**Ezcümle:** Bir hadis-i şerifte şöyle buyuruluyor: (...) "Bir kimse bir sahib-i bid'atı (yaşayışları İslâm âdab ve ahlâkına zıt olan kişileri) ağırlarsa, (dostluk ve hürmetkârlıkla karşılırsa) İslâm'ın yıkılmasına yardım etmiş olur." (Ramuz-ül Ehadis c:2 s:446)

Bu ve benzeri hadislerden anlaşılıyor ki; dine zarar veren bid'atlar, milletçe takbih ile, revaç bulmasını önlemek yerine, hüsn-ü kabul ve mûsâmaha ile karşılanırsa, nefis ve hevese hoş gelen bid'at çabuk intişar eder ve dinî ve manevî hayatın temeli olan şeâir zayıflar. Hattâ cemiyetçe, şeâir hoş karşılanmamak gibi acib vaziyet doğar ki, bu durum âhîrzaman fitnesinin dehşetli vafından biridir.

Bilhassa şeâir aleyhinde ve bid'at lehinde en müessir fiilî bir propaganda olan Avrupaî hayat tarzını takib edip, moda ve fantaziye yoluna sapmanın vehametinden endişe duymamak mümkün değildir.

Zira bunun neticesinde fâsık-ı mütecahirler çoğalır.» (Risale-i Nur Cevap Veriyor - 2 Müsâma'ha'da Ölçü Hoşgörü Meselesi, s. 17)

•«Biz Nurcuların da medreselerine iman dersi için gelmek isteyen herkese, hizmetin başlangıcından beri kapımız açık olup; pek çok ateist, tabiatçî ve sefih kimselerin ıslah-ı hâl edip samimi dindar oldukları herkesçe biliniyor.» (Risale-i Nur Cevap Veriyor - 2 Müsâma'ha'da Ölçü Hoşgörü Meselesi, s. 21)

•«Evet kendisine hürmet edilen bir şahsiyet, hâkim olan menfî cereyana dost olursa, kendine itimad edenlerin hüsn izanlarını o cereyanın lehine çevirir ve kuvvet verdirir. Böylece o cereyanın şerlerine âlet ve ortak olur ve merhamet-i İlahîyeye ters düşer. Gâfil olmayan samimi müslümanların nazarında da itimadı kaybeder ve dinî hizmette manevî tesiri kırılır.» (Risale-i Nur Cevap Veriyor - 2 Müsâma'ha'da Ölçü Hoşgörü Meselesi, s. 61)

•«Kur'ân'da; kâfir, münâfık, fâsık ve onlara benzer insanlara bakan: (4:89), (9:23, 73), (58:22), (60:1, 2) ve emsali pek çok âyât vardır. Bu âyetler mezkûr evsftaki insanlara dostluğu yasakladığı gibi makamlarına göre onlara muhalefet etmeyi de ihtâr eder. Yani dinimizde memduh olan müsâma'ha ve af, liyakata göredir, mutlak değildir. Bu liyakatı da ancak büyük imamlar tayin ederler ve etmişlerdir. Şahsî anlayış ve meyillere göre ve tevillerle hareket edilemeyeceği de zâhirdir.» (Risale-i Nur Cevap Veriyor - 2 Müsâma'ha'da Ölçü Hoşgörü Meselesi, s. 65)

•«Fâsıkların fisk u sefâhetlerine müsâma'ha nâmı altında yapılan onlarla ihtilât ve lehte telkinlerin neticesi, oldukça düşündürücüdür...» (Risale-i Nur Cevap Veriyor - 2 Müsâma'ha'da Ölçü Hoşgörü Meselesi, s. 69)

﴿ (Avrupa Birliği ve Medeniyeti Yerine İslâm Birliği, İttihad Yayıncılık, İstanbul, Nisan 2000) ﴾

•«Herkes istediği gibi şahsî görüş, kanaat beyan edebilir. Fakat Risale-i Nur adına, Bediüzzaman Hazretleri namına konuşurken dikkat etmek mecburiyeti vardır. Evvelâ samimi olarak inandıktan sonra, bütün Külliyyat'ın nazara alınması gerekmektedir. Bir tek bahsi ele alıp da hüküm çıkarmaya gidenler hem aldanır hem aldatırlar.» (Avrupa Birliği ve Medeniyeti Yerine İslâm Birliği, s. 7)

•«Evet, Avrupa'dan gelen ve getirilen bid'alardan, dalâletlerden, dünyaperestlik ve sefahetlerden insanları ikaz ve irşad etmek ve def-i mefâsid kâidesiyle medeniyet-i sefihenin çirkinliğini ve sefih medeniyet taraftarı olan cereyanların İslâm dünyasına karşı düşmanlıklarını gösterip cazibedâr sefahetlerden nefret verdirip insanları kurtarmak, Risale-i Nur'un ehmmiyetli bir vazifesidir. Çünkü âhırzaman fitnesinin tahribatını tamir etmek asrın müceddidine aittir.» (Avrupa Birliği ve Medeniyeti Yerine İslâm Birliği, s. 8)

•«Üstâd Bediüzzaman Hazretleri, talebelerine ve Nurlardan istifade eden herkese İttihâd-ı İslâm'ı gösteriyor. Müslümanların İslâm Birliği için çalışmalarını ve gayret göstermelerini istiyor. Burada bir defa daha tekrar ediyoruz "Bu zamanın en büyük farz vazifesi İttihâd-ı İslâm'dır." (Hutbe-i Şamiye, s. 90)

Biz müslümanlar, bu zamanda dağınık bulunan İslâm Dünyasının birliğine gayret edelim. İnşâallah İslâm Birliği hakikî olarak teşekkül eder. Ondan sonra İslâm Birliği'nin merkezi, ister Avrupa Birliđiyle, ister Amerika ile, ister Rusya Birliđiyle İslâm cemiyetinin menfaatleri istikametinde istediği anlaşmaları yapsın. Hiç bir Müslümanın buna bir şey diyeceği olamaz. Ama böyle hâkim değil mahkûm bir vaziyette ve

İslâm Birliği kurulmadan müslümanın yönünü Avrupa'ya çevirmek, geçen asırdaki helaket ve felaketimizin daha da artmasına sebep olur.

Hâl bizi aldatmasın, bu durumun hep böyle devam edeceğini kim söyleyebilir? "Pek cüz'î ve mütehavvil ve mahdut olan hâli, geniş istikbâl ile mübadele eden kazanır."

(Tarihçe-i Hayat, s. 131)» (Avrupa Birliği ve Medeniyeti Yerine İslâm Birliği, s. 125)

﴿İttihâd-ı İslâm, İttihad Yayıncılık, İstanbul, Aralık 2021﴾

•«İttihâd-ı İslâm yani İslâm Birliği, bütün müslümanları derecelerine göre alâkadar eden ehemmiyetli bir mes'eledir. Zira İttihâd-ı İslâm sadece siyasî bir mes'ele değildir. Bu ittihad, iki mü'minin imani kardeşlik rabitaları ile irtibat ve tesanüdlerinden başlayarak tâ âlem-i İslâm genişliğinde bütün müslümanların teavün ve teşrik-i mesailerine kadar gider.

Müslümanların bu dinî kardeşliğinden gelen ve tesanüdden hâsıl olan muazzam kuvvetle, dinimiz, milletimiz, vatanımız her türlü tehlike ve her çeşit düşmanlardan muhafaza edilir ve sulh-u umumiye vesile olur.

Bunun içindir ki, bu maddi ve manevi kuvvetin karşısında dayanamayan düşmanlar, bu kuvvetin dağılıp parçalanması için her çeşit hile ve plânlara Âlem-i İslâm'ın ittihad ve tesanüdünü bozmaya çalışırlar.

İşte bu bozguncuların ifsatlarına karşı müteyakkız olmaya ve dinimizin çok ehemmiyetle emrettiği İslâm kardeşliğinin manâ ve mahiyetini ve ehemmiyetini bilmeğe ve icablarını yapmağa gayret göstermek gerektir.

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ
إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ
وَفَسَادٌ كَبِيرٌ

"İnkâr edenler de birbirlerinin dost ve yardımcılarıdır. siz de böyle (yardımlaşma) yapmazsanız yeryüzünde bir fitne ve büyük bir bozulma olur." (Enfal-73)

Kur'ân (8:73) âyetinde, beyn-el İslâm teavün olmazsa büyük fesadların zuhura geleceğine dikkat çekilmektedir.» (İttihâd-ı İslâm, s. 5-6)

•«Haccın büyük hikmeti; İslâm dünyasının istiklâliyet ve selâmetini muhafaza ve devamı için, senede bir yapılan bir nevi büyük şûrâsı olmasıdır.» (İttihâd-ı İslâm, s. 7)

•«İttihâd-ı İslâm'ın tahakkuku için bazı şartlar vardır. Bunlardan birisi, İslâm milliyetini esas almak ve sebep-i tefrika olan menfi ırkçılığı bırakmaktır.» (İttihâd-ı İslâm, s. 18)

•«İttihâd-ı İslâm'ın tahakkuku için gerekli şartlardan ikincisi ise, hakikî ve faziletli şûrâ-yı şer'îdir. Âlem-i İslâm'daki hakikî Ulemâ ve Mürşidlerin içtimai ile ve şer'î usûle müstenid yapılan Şûrâ, bütün müslümanlar için icmâ-ı ümmet manâsında meşru' bir merci' olur. Şûrâ ve İttihâd-ı İslâm'ın faaliyet ve teşekkülünün kaidelerini tesbit eder.

Bu şekilde Kur'ân'ın kudsî kanun-u esasiyeleri etrafında birleşen İslâm devletleri, Üstâd Bediüzzaman'ın tesmiyesiyle "Cemahir-i Müttefika-i İslâmiye"yi meydana getirirler.» (İttihâd-ı İslâm, s. 24-25)

•«Büyük İslâm Şûrâsı'nın teşekkülü de, İslâm Birliğine dayanan Hilâfet-i İslâmiyeye istinad eder. Bediüzzaman Hazretleri, mezkûr şûrâ teklifini yaptığı zaman, Hilâfet ve Meşihat mevcuddu. Yani Büyük İslâm Şûrâsı için bir temel hazırды. Ancak Âlem-i İslâm genişliğinde tevsi' ve tahkim edilecekti. Şimdi ise ancak, Cemahir-i Müttefika-i İslâmiye ile tahakkuku gereken İttihâd-ı İslâm'ın bünyesinde yeniden teşekkül edebilir.» (İttihâd-ı İslâm, s. 29-30)

•«İttihâd-ı İslâm'ın tahakkuku için gerekli olan üçüncü şart ise: İttihâd-ı İslâm'ın nokta istinadı olan Âlem-i İslâm'daki dini meslek ve cemaatler, esasat ve zaruriyat-ı diniyeyi esas alıp, mesâil-i fer'iyeyi ve meslekiyeyi medar-i niza etmemeleridir.» (İttihâd-ı İslâm, s. 33)

﴿Musibetlerin Sebeb ve Hikmetleri,
İttihad Yayıncılık, İstanbul, Aralık 1999﴾

•«Her şeyde olduğu gibi zelzele, hastalık, sel felaketi, savaşlar, yangınlar gibi her türlü musibetler için dahi en önemli husus, nokta-i nazardır. Yani bakış tarzı, yani isabetli değerlendirmedir.

Evet, beşer aleminde, biri ilâhî, diğeri beşerî olarak iki nokta-i nazar vardır. İlâhî nokta-i nazar: Allah'ın (c.c.) yarattığı varlıklar ve hadiseleri, O'nun takip ettiği maksad ve hikmetleri nazara alarak değerlendirmektir. Bilhassa esmâ-i İlâhiyeye ve âhiretteki sonsuz hayata bakan gayelere göre düşünmek, yani Kur'ân'dan alınan ilim ve iman nazarıyla bakmak, isabetli ve selametli tek yoldur.» (Musibetlerin Sebeb ve Hikmetleri, s. 5)

•«Deccal'in şahsından daha çok, onun tahribci cereyanından ve medenî hayat diyerek yaygınlaştırdığı sosyete denen anlayış ve yaşayıştan uzak durmaya dikkat çekiliyor. Yani, sonsuz merhamet sahibi olan Allah (c.c.), aldatılan müslüman halkı, âhiretlerini kaybettiren fitne felaketinden kurtarmak için zelzele gibi musibetlerle uyandırıyor, diye bütün gerçek İslâm âlimleri haber veriyorlar.» (Musibetlerin Sebeb ve Hikmetleri, s. 90)

•«Kainatın ve bütün ahvâl-i âlemin, Âdil, Kahhar, Hakîm, Rahîm gibi sıfatlara sahib bir sahibi, müdebbiri ve mutasarrıfı var. Her an her şeyi bütün hususiyetleri ile bilir ve görür ve mezkûr sıfatlarının gereği üzere muamele ve tasarruf eder. Hatakâr mü'minlere ekseriya cezayı dünyada verir; azgınlara ise, bazen ibretlik için az bir miktarı dünyada verip esas cezalarını da ahirete te'hir eder.

Evet Kâinatın sahibi, Kâinatın neticesi olan insanları başboş bırakmış değildir.» (Musibetlerin Sebeb ve Hikmetleri, s. 91)

- «İmtihan edilmek ve dinî talim ve terbiye ile tekâmül edip hakikî insan olmak için dünyaya gönderilen insanların, bu asrın bozuk yaşayışıyla işledikleri günahlardan tövbe etmeleri gerekiyor. Aksi halde, çeşitli musibetlerle terbiye edilmeleri devam edeceğini Allah (c.c.) bildiriyor.»
(Musibetlerin Sebeb ve Hikmetleri, s. 91)

«(Ordu ve Asker, İttihad Yayıncılık, İstanbul, Aralık 1999)»

•«Risale-i Nur eserlerinde, pek çok ehemmiyetli meselelerde olduğu gibi, asker kuvveti ve ordu hakkında da ehemmiyetle üzerinde durulmuştur.

Milletin kurduğu ve sahibi olduğu devlet bünyesinde yerini alan ordunun, muayyen selahiyet ve vazife hudutları vardır. Bu hudutlar dairesinde vazife şuuruna sahip olan ordunun, dahilde (asayiş te'min), harice karşı (muhafaza-yı hudud) şeklinde ifade edilen iki temel vazifesi İslâm milletinin istiklâliyeti ve bekâsı cihetinde çok büyük ehemmiyeti taşır.

Buna göre ordu, devlet bünyesi içinde belirlenen vazifelerinde hassasiyetinin zayıflatılması veya vazife hudutlarını aşması gibi durumlar millî bekâ ve istiklâliyetin zararına neticeler doğurur. Evet, hak kanunlarına itaat, millî beraberliğe ve dolasıyla millî kuvvetin tahakkukuna sebeptir.»
(Ordu ve Asker, s. 5-6)

•«Bediüzzaman Said Nursî Hazretleri, Türk Ordusu'nu bin yıldan bu yana İslâmiyetin en kahraman muhafızı olarak görmüş ve beyan etmiştir. Türkiye'nin, İslâm Âlemi'nin ve dünya sulhunun en büyük teminatı, güçlü, imanlı ve bin yıllık hizmetine uygun bir yapıdaki bu millettir ve onun ordusudur. Kahraman ordumuz her bakımdan dünyanın en güçlü ordusu iken dünya çapında hiçbir cihan harbi olmamıştır. Fakat ne zaman, bu kahraman milletin ve ordusunun gerek iç, gerek dış tesirler sebebiyle dünyada söz sahibi olması engellenmiştir, işte o zaman kısa sürede yeryüzünde iki cihan harbi olmuştur. Bu iki cihan savaşıdan sonra da bugünlere kadar insanlık dünyası daha sulh-u umumi görememiştir.»
(Ordu ve Asker, s. 65)

•«Türkiye'nin ve Türk Ordusunun durumu hiç bir şeye benzemez demek çok doğrudur. Çünkü bu ordunun en önemli vazifesi i'lâ-yı kelimetullahdır. Bin yıldır bu böyledir ve inşaallah boyle devam edecektir. (Geçici devreler bu tesbite dahil değildir.) Ülkemiz ve Ordumuz aynı zamanda İslâm Âlemi için çok ehemmiyetlidir, İslâm düşmanları için de bir başka açıdan da çok ehemmiyetlidir. Onun için herkes bütün dünyevî hesaplarını buna göre yapmaktadır.

Bu memleketin milliyetperver ve vatanperverleri ve dindarları aklını başına almalı, bu oyunları bilerek ona göre hareket etmelidirler. Bediüzzaman Hazretleri'nin "askerler, ahrarlar ve Nur talebeleri" tesbiti dikkate alınmalıdır. Biz şuna kat'î olarak inanıyoruz ki, her şey gibi bu mesele de birgün tabi' mecrasına oturacaktır.» (Ordu ve Asker, s. 66)

﴿(Alevîlik ve İmamet,
İttihad Yayıncılık, İstanbul, Nisan 1995)﴾

•«Bediüzzaman Said Nursî Hazretleri'nin te'lif ettiği Risale-i Nur Külliyyatında, doğrudan doğruya Kur'ân'dan alınan derslerle, asrımızın mühim mes'elelerine isabetli izahlar getirilmiştir. İslâm birlik ve kardeşliğine zararlı düşen nizâ' ve ihtilaflara sebep olan İmamet ve Hilâfet gibi bazı mes'elelerde de ihtilâfı bertaraf edecek izah ve düstûrları da neşretmiştir.»
(Alevîlik ve İmamet, s. 7)

•«Resulullah'ın (A.S.M.) sünnetini, yani tebliğ ettiği ve yaşayarak gösterdiği İslâmiyet'i müdafaa edip tarafdarlığını gösteren ve yaşayarak neşreden Âl-i Beyt ve onlarla aynı yolda beraber olanlar, mezkûr hakikat müvacehesinde Allah'ın en makbul kulları oldukları anlaşılır.»
(Alevîlik ve İmamet, s. 9)

•«İmam-ı Ali Radiyallahu Anhu ve O'nun neslinden gelen Âl-i Beyt (Ehl-i Beyt) Âlem-i İslâm'ın manevî merkezi olarak kıyamete kadar devam edecektir. Hazret-i Ali'yi (R.A.) sevmek ve ittiba etmek, Kur'ân'da ve hadislerde gayetle ehemmiyetli gösterilmiştir. Bütün ehl-i sünnet avamdan padişah ve halifelere kadar, evliyadan kutb-ul a'zamlara kadar, müçtehidlerden Mehdi'ye kadar İmam-ı Ali'ye (R.A.) hürmet ve muhabbetle bağlıdırlar ve bağlı kalacaklardır.»
(Alevîlik ve İmamet, s. 57)